

TEOLOGICKÉ ROZDÍLY

Michael Wallace, rabín mesiánského společenství Adonai Yemaleh Zohr
29. leden 2011 (24. ševat 5771)

Dnešní vyučování je výsledkem mého dlouhého přemýšlení a modliteb týkajících se naplnění Pánovy vůle zde v Tyleru (Texas, USA) a posílení jednoty těla MAŠIACHA (Mesiáše). Mohli bychom jej nazvat: Teologické rozdíly.

Nejsem jediný, kdo by si přál, aby bylo tělo věřících ve větší jednotě. Snažilo se o to již mnoho lidí, ať už skrze modlitební setkání nebo jinými způsoby. Avšak vždy narazíme na jednu překážku působenou temnými silami – na nedostatek spolupráce. Každý je uzavřený ve své malé skupince a nikdo není ochotný sjednotit se s ostatními bratry a sestrami, kteří nejsou jejich členy a jejichž věrouka se nějak odlišuje. Ale takové rozdělení nikdy nebylo Božím úmyslem.

Modlil jsem se tedy, aby mi Pán ukázal, co v této otázce můžeme udělat, jak tento stav změnit, aby se jednota Mašiachova těla posílila a abychom se více zaměřovali na uctívání Pána a ne na rozporné teologické otázky, které nás rozdělují.

Už dříve jsem vám říkal o mém studiu, které mi pomohlo změnit pohled na Písmo a lépe porozumět některým zdánlivým rozporům. Dnes se tím nebudu zabývat podrobněji, ale je nutné vědět, že v Bibli se nacházejí některé na první pohled protismyslné pravdy, tzv. protichůdné dvojice. Východní člověk s tím nemá problém. Ale my jsme navyklí na řecký způsob myšlení, že buď je pravda jedno, nebo to druhé. Nejsem schopní připustit, že mohou současně existovat obě strany zdánlivě protismyslného tvrzení. Jenže při čtení Písma na takové rozpory narážíme. A tak jedna skupina obhajuje jeden možný výklad, druhá jiný výklad a ani jedna strana není schopna a ochotna připustit, že mohou platit obě strany zdánlivě protismyslného tvrzení.

Přemýšlím tedy, jak takovýto postoj rozbít. Někteří lidé jsou dokonce rozhořčení nad tím, že existují různé věrouky, a jsou přesvědčeni, že by všichni měli věřit tomu stejnému. Na druhé straně jsou i takoví, kteří naopak různorodost vítají a považují za správnou. Pravda je však někde uprostřed.

Přemýšlel jsem, jak jsme se do takové situace dostali a proč se z ní nemůžeme dostat ven. Proč, když se snažíte tělo věřících sjednotit, tak se lidé vrací zpět ke svým starým vzorcům, ke starému

způsobu myšlení a chrání si jen svůj vlastní píseček. Mnozí kazatelé, včetně mě samotného, se často rozhořčujeme nad tím, jak malou sílu a vliv má tělo věřících v tomto světě. Přitom Písmo učí, že pokud je tělo jednotné, Boží moc se skrze něj projeví. Hádají se, kdo má pravdu. Křesťanská knihkupectví a knihovničky věřících lidí jsou zaplněny stovkami nebo možná tisíci knih, které rozebírají všechna možná i nemožná biblická témata. A každý pisatel má jen malinko odlišný úhel pohledu na v podstatě tu samou teologickou otázku. Někteří lidé se domnívají, že je zcela přirozené, že se snažíme pochopit, jak máme žít a co dělat. Ale já se ptám: Cože? Žijeme dva tisíce let po Ješuuvi (Ježíši) a jeho učednících a ještě pořád se snažíme pochopit, jak máme žít? Tady není něco v pořádku.

JA'AKOV (Jakub) v BERIT CHADAŠA (tzv. Novém Zákoně) říká, že důvodem bojů mezi věřícími jsou naše vlastní touhy. Babylón uvnitř každého z nás. Měli bychom se zastavit a zamyslet se. Samozřejmě, že až se JEŠU'A (Ježíš) vrátí, tak všechno změní. Budeme se ho moci na vše zeptat, On nás bude vyučovat a každému bude vše jasné. Ale než se tak stane, máme se neustále zabývat rozpornými otázkami a bojovat mezi sebou?

Představujeme si, že stačí znát tu správnou magickou formulku, správné zaříkadlo, které vypadá dostatečně duchovně, a Bůh pak udělá všechno, co chceme. Jenže to je omyl! Bůh nepřijde proto, že používáme určitý druh modlitby, dodržujeme určitý způsob půstu nebo určitý způsob volání. Přijde, až uvidí změnu v lidských srdcích, až budeme odevzdaně hledat Jeho přítomnost. Ne proto, že od Něj něco chceme.

Problémem mnohých křesťanských setkání je, že jsou prezentována jako místo zázraků: přijďte a budete uzdraveni, budou urovnány vaše finance, váš milostný život, přijďte, abyste něco dostali... Je to jen o dostávání. A lidé tam opravdu mohou obdržet to, kvůli čemu přišli. Ale změnil se tím jejich život? Stanou se tak jinými lidmi? Je úžasné, když máte bolesti páteře a Bůh vás uzdraví. Ale myslím, že Boha daleko více, než vaše uzdravená záda, zajímá, zda odejdete s odhodláním žít věrný život v službě Jemu, zda Ho budete milovat a zda s Ním budete budovat vztah.

Myslím, že Bůh se nyní od lidí v Americe drží tiše stranou úmyslně. Chce, aby nás zoufalá situace přiměla k tomu, abychom Ho hledali s upřímným, pokorným srdcem, a ne proto, že chceme něco dostat. RAV ŠA'UL (apoštol Pavel) nám říká, že cílem Tóry je ukázat hříšnost hříchu. Má nás přivést k tomu, abychom si uvědomili, že potřebujeme záchranu a že nás může zachránit jedině Bůh.

Podělím se s vámi o myšlenky, které mám zapsány ve svém deníku a které mi nedávno dal Pán. Týkají se poselství pro sbor v Laodiceji (Hitgalut [Zjevení] 3:14-19), které je aspoň z části poselstvím i pro ty, kdo tvoří tělo Mašiacha dnes. Mnozí kazatelé tuto pasáž používají, aby ukázali, jak lidé přicházejí ke spasení. Ale to je mylný výklad! To klepání, to není poselství o spasení. To je poselství pro spasené věřící!

14 Andělu sboru v Laodiceji napiš: „Toto praví Amen, svědek věrný a pravý, původ Božího stvoření:

15 Znáš tvé skutky; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký!

16 Takto však, že jsi vlažný, a nejsi studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst.

17 Neboť říkáš: „Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý.“

18 Radím ti, abys ode mne koupil zlato v ohni pročištěné, a tak zbohatl, bílé šaty, aby ses oblékl a neukázala se hanba tvé nahoty, a mast k pomazání svých očí, abys viděl.

19 Já usvědčuji a kárám ty, které miluji; buď tedy horlivý a učíš pokání. (Český studijní překlad)

Ješu'a se zde označuje jako ten, který říká: „Vpravdě“. To je správný význam slova „Amen“. Jinými slovy, on je ten, který určuje věci. Ten, který ví, co je v srdcích a myslích lidí, který rozhoduje, zda se věci stanou nebo ne. Ten, který oprávněně obdržel vládu nad celým stvořením, tedy i nad námi. Říká nám, že nerozhodné, nečinné sezení je něco, co nemůže tolerovat. Termín „vlažný“ znamená, že chceme být jednou nohou ve světě a jednou nohou v Království. To ale není možné! Takové místo neexistuje. Je to jen klam. A Ješu'a říká, že toto nemůže tolerovat, protože pak vlastně žijeme na straně nepřítelů, ačkoliv se mylně domníváme, že jsme na straně Boha.

Kdybych teď zapnul televizi, pravděpodobně bych hned našel nějaký křesťanský satelitní program,

kde v obrovské posluchárně stojí bohatý kazatel v luxusním obleku a všem přítomným nabízí, že pokud mu dají tisíc dolarů, tak Bůh jim dá nové auto, nový dům a podobně. Amerika je toho plná. A v pojmech materiálního bohatství je to pravda. Jsme bohatí, zbohatli jsme, už nic nepotřebujeme. Pohrdavě se díváme na jiné státy a říkáme: podívejte se na všechno naše bohatství! To ukazuje, jak Bůh žehná nám a tomu, co děláme.

Ale je tomu doopravdy tak? Ješu'a sboru v Laodiceji říká, že oni ani neví, v jakém klamu žijí, jak jsou ubozí, politováníhodní, chudí, slepí a nazí. A radí jim, aby od něj raději nakoupili zlato pročištěné ohněm. Co je zlato pročištěné ohněm? Musíme chtít, aby Ješu'a očistil náš charakter skrze zkoušky a soužení.

Dovolte mi, abych vám položil otázku. Kdyby k vám přišel Bůh a řekl: Tady jsou dvě mísy. V jedné je všechno zlato, které byste kdy mohli vyhrát, všechno, co byste si mohli koupit. A druhá mísa je plná zkoušek a soužení. Tak si vyberte. Myslíte, že lidé zvolí zkoušky spíše než jednoduchý život?

Ješu'a ale říká, že si od Něj musíme koupit zkoušky a strasti, že to je to, co potřebujeme. Proč? Písmo uvádí, že tak se rozvíjí náš charakter. Tak se stáváme takovými, jaké nás Bůh chce mít. My chceme jít tou snadnější cestou, ale Ješu'a říká, že musíme zvolit tu druhou cestu, abychom dosáhli opravdového bohatství. Toto bohatství, o kterém mluví, samozřejmě není materiální bohatství.

A co značí „bílý šaty“? Písmo říká, že bílý oděv znázorňuje spravedlivý život a spravedlivé skutky. My máme přijít k Ješuovi, abychom mohli být oděni a nestyděli se za nahotu. Nahota představuje hříšnost a špatnost. Až stanete před Ješouou jako před soudcem, nebude vás posuzovat podle vašeho materiálního bohatství. Bude se dívat na vaše skutky, na váš charakter, na vaši pověst. Jak jste žili váš život. Ješu'a vyzývá, abychom se na svět dívali z Jeho pohledu a ne z našeho. Musíme se podřídit Jeho výchově a odvrátit se od našich současných způsobů.

A nyní přichází ta pasáž, která je velmi často nesprávně vykládána. „Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ (verš 20) K tomuto verši směřuje celé mé dnešní vyučování. Zde Ješu'a shrnuje své poselství. To, co nabízí zde, nabízí stále – osobní, blízký vztah, který změní vše, pokud Ho necháme vejít.

„Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn.“ (verš 21). O jakém vítězství zde mluví? O tom, že dáme stranou naše vlastní touhy a věci tohoto pozemského světa, a poznáme, že nejcennější věcí tohoto života, je přijít do Boží blízkosti a dělat vše, co mi říká Bůh, a ne uskutečňovat své vlastní plány.

„Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.“ (verš 22)
Máme takové uši, abychom slyšeli, co říká Duch?

Zní něco z toho tak, že se máme hnát za pozemským bohatstvím, nebo se snažit dokonale a beze zbytku správně vyřešit všechny teologické otázky? Jsme schopní pochopit, že pokud setrváme v blízkém vztahu s Bohem, tak On nám správnou teologii dá sám? Mám dojem, že tomu už dnes lidé nevěří. Spíše si svoji teologii chtějí vymyslet sami.

Ja‘akov v první kapitole svého dopisu, ve verši osm, říká, že člověk dvojí mysli je „nestálý ve všem, co činí“. Už jsem dříve zmiňoval, že původní slovo, které je zde uvedeno v řecké předloze, znamená, že jsou v člověku dva duchové, dva válečníci, kteří bojují o nadvládu. V člověku, který se soustředí jen na jeden cíl, žádný boj neprobíhá. V takovém je jen jeden duch.

Ve čtvrté kapitole, ve verších sedm až deset, Ja‘akov nabízí léčebný prostředek pro tuto situaci. Říká: „Poddejte se tedy Bohu.“ Lidé často tuto část verše přeskakují a zdůrazňují až jeho pokračování: „Postavte se proti Dáblu, a uteče od vás.“ Jenže tak vynechávají první a důležitější krok! Nejdříve se pokořte a teprve pak se můžete postavit proti protivníkovi. Teprve až nebudete mít rozdělenou mysl, až nebudou ve vás ti dva bojující duchové, pak budete stálí a pevní. Zbavte se toho druhého ducha, který není z Boha.

„Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám.“ (verš 8a). Jinými slovy, hledejte Boží přítomnost, protože jedině odtud přichází pomoc.

„Očist’te ruce, hříšníci, a očist’te srdce, lidé dvojí mysli.“ (verš 8b). Změňte své jednání a změňte svůj způsob myšlení. Očistit si ruce znamená změnit své jednání, protože ruce jsou to, čím jednáte. Potřebujeme také očistit svá srdce, protože náš způsob myšlení je špatný. Dovolujeme lžím, aby uvnitř nás bojovaly s pravdami. Písmo říká, že máme „obnovovat se duchem své mysli“. (Efezským 4:23)

Ja‘akov pokračuje: „Pokořte se před Pánem, a povýší vás.“ Kdo nás povýší? Snad my sami? Ne! Jedině Bůh. Pouze pokud si přiznáme, jak ubohá je

naše situace před Bohem, jediné tehdy nás On z tohoto stavu zachrání.

Kdykoliv se tady ve Spojených státech dostaneme do potíží, tak církev vyzývá věřící k modlitbě. Když máme problém, potřebujeme jít k Bohu. Na tom není samo o sobě nic špatného. Bez modlitby by se věci nezměnily. Problém je v tom, že my v takové situaci bezhlavě pobíháme a snažíme se uhasit všechny ohníčky, které nepřítel zapálil. Nejsme schopni si uvědomit, co udělat nejdříve, co je nejdůležitější. Stále jsme v obraně. Ale je toto Boží vůle pro nás? Pokud víte něco o válečném umění nebo kolektivních sportech, tak je vám jasné, že pokud budeme setrávat jen v obraně, nikdy nebudeme schopni zabrat území nepřítele. Písmo ale říká, že my bychom měli být tím velkým svatým ohněm, který se bude šířit celou zemí a spálí, co pochází od nepřítele.

Při výzvě k modlitbě se často cituje verš z Divrej ha-Jamim Bet [2. Paralipomenon] 7:14. Ale já bych to chtěl přečíst v kontextu, tedy verše 13 a 14: „Jestliže uzavřu nebesa a nebude déšť, jestliže přikážu kobyilkám, aby požíraly zemi, či pokud pošlu na svůj lid mor, ale pak se můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří, budou se modlit, hledat moji tvář a odvrátí se od svých zlých cest, vyslyším z nebes, odpustím jejich hřích a uzdravím jejich zemi“.

Tady se chvíli zastavme. Bůh říká, že všechny zmíněné události přicházejí od něj. On uzavře nebesa, On pošle kobylinky a mor. Proč? Náš jednoduchý úsudek nám napovídá, že je to kvůli hříchu. Protože lidé žijí život v neposlušnosti a v protikladu k Boží vůli. Teprve když takto porozumíme verši 13, můžeme přejít dále.

„...můj lid, který se nazývá mým jménem...“ (verš 14a). Zde není myšleno, že bychom měli stejný titul jako Bůh. Ani to není pojmenování pro všechny, kteří o sobě říkají, že jsou věřící. Jsou tak označeni ti, kteří chtějí cítit Boha a dělat čest Jeho jménu. Ti se musí pokořit, to znamená přiznat svoji vinu a svůj nesprávný vztah k Bohu.

„...budou se modlit...“ – to je ta část, kterou všichni citují.

„...[budou] hledat moji tvář a odvrátí se od svých zlých cest“. Ale pozor, opravdu Bůh zmiňuje ještě něco více než jen modlitbu? Znamená to, že nemohu dále dělat to, co jsem byl zvyklý?

Pak „vyslyším z nebes, odpustím jejich hřích a uzdravím jejich zemi“. Tuto část verše všichni zdůrazňují, aby přiměli co nejvíce lidí k modlitbě.

Ale je třeba si uvědomit, že Bůh na začátku této pasáže říká: pokud zjistíte, že ve vaší zemi něco nefunguje, tak to možná má důvod. Možná přede mnou nestojíte tak, jak byste měli, takže jsem vás musel něčím postihnout. Pokud si ale uvědomíte, že jste hřešili, pokud přiznáte svoji vinu, pokud mne budete hledat a odvrátíte se od svých špatných cest, potom vás vyslyším, potom odpovím na vaše modlitby, potom vaši zemi uzdravím. Není to jen o modlitbě. Nemůžete dále žít jako dosud a očekávat, že se pomodlíte a Bůh věci změní.

V této pasáži máme naději, že Bůh může zasáhnout, že nás může z čehokoliv zachránit. Ale nesmíme si myslet, že se stačí modlit a když se bude zdát, že se věci upravují, tak se mohu vesele vrátit ke svému starému zaběhlému způsobu života. A doufat, že zítra nebo příští týden zase nedostanu e-mail: „2 Paralipomenon 7:14, musíme se všichni modlit!“

Podstatou této pasáže je, že se už nikdy nesmíme vrátit zpět. Musíme setrvávat ve stavu poddanosti, pokory, hledání Boží tváře. Musíme žít spravedlivý život každý den.

Ptám se tedy: proč je mezi námi tolik roztržek kvůli teologickým rozdílům? Proč se na nás nevěřící dívají s pohrdáním, že jim nemáme co nabídnout? Proč se je snažíme přesvědčit, že pokud přijdou, Pán je uzdraví a naplní jejich peněženku? Proč? Protože jsme nemocní a potřebujeme uzdravení. Svět to vidí, ale my samotní jsme slepí. Sami nejsme schopní najít řešení. Potřebujeme, aby nás někdo zachránil. Potřebujeme Boha, aby nás z této situace vyvedl.

Osobně věřím, že Bůh na nás úmyslně navaluje čím dál víc problémů, abychom si pod tíhou toho všeho konečně uvědomili, že sami všechny ty malé ohníčky nezvládneme uhasit, že potřebujeme pomoc. A myslím, že změnu v dění této země uvidíme jedině tehdy, pokud přijdeme k Bohu, pokud se pokojíme, odvrátíme se od našich špatných cest, budeme hledat Jeho tvář a budeme žít spravedlivý život hodný Ješuyovy smrti. Jedině tak dosáhneme v těle věřících jednoty. Nebudeme se již od ostatních oddělovat. Náš nový postoj bude znít: "Tady jsem Bože! Už nechci lpět na svém starém životě, protože to nefunguje. Vím, že se musím změnit. Tak mi prosím ukaž, kde se musím změnit. Prosím, změň mě, proměň mě! Vím, že církev není

taková, jaká by měla být. My tě potřebujeme, Bože!"

Je zřejmé, že Bůh naši zemi a tělo věřících chce uzdravit a nakonec to i udělá. Říká, že se vrátí pro svoji nevěstu, která je bez vady a vrásky. Otázkou je, zda také vy budete součástí této nevěsty, pro kterou se vrátí. Uvědomuji si, že i v tomto společenství máme všichni prostor se zlepšovat. Na světě není jediný člověk, který by neměl co zlepšovat v jeho vztahu s Bohem. Ale vím, že mnoho z vás je Bohu oddáno, že říkáte Bohu správné věci a voláte k Němu, aby vás změnil. Doufám ale, že toto poselství zasáhne i další, kteří jej budou sledovat na YouTube. Že si třeba uvědomí svůj chybný postoj, odevzdají se Bohu a dovolí mu, aby je zachránil. Poselství do Laodiceje nebylo pro nevěřící, nýbrž pro věřící. Pro lidi, kteří si myslí, že nemají problém. Bůh však říká: Ale vy máte problém. Možná si myslíte, že děláte věci správně, chodíte do mesiánského společenství, chodíte do církve a děláte všechno jako ostatní. Ale Bůh nechce, abyste se srovnávali s ostatními. Říká: Mě zajímá, zda děláš to, co chci, abys dělal!

Obraťme se tedy nyní na toho, kdo má odpověď: "Otče, my k Tobě voláme, abys udělal vše, co je nutné, abys nás zachránil. Otče, já si uvědomuji, že navzdory mým modlitbám budou zde v této místnosti a mezi těmi, kdo sledují toto poselství na obrazovce svého počítače, takoví, kteří to nebudou chtít přijmout. Ale jsem přesvědčen, že v nedaleké budoucnosti dojde k nějaké převratné události, která pohne věci kupředu. Ztratíme naše bohatství a materiální zázemí, na které jsme spoléhali, a budeme hledat své místo. Otče, pokud jsme zaměřovali naše srdce a mysl na Tebe, byli ve vztahu s Tebou, následovali Tě a žili spravedlivý život, nebude důležité, co se kolem nás děje. Nebude důležité, zda jsme bohatí nebo chudí. To náš vztah s Tebou nezmění. Bojím se ale, že zde v Americe bude příliš mnoho lidí, kteří – když přijdou o svůj majetek – se budou koukat kolem a ptát: Kde je Bůh? Otče, modlím se, aby ti, kteří mají schopnost slyšet v duchu – tak končí i poselství sboru v Laodiceji – aby slyšeli, co RUACH (Duch) říká. Otevři naše uši, abychom slyšeli, co tvůj Duch říká tělu věřících právě teď. A abychom se vrátili tam, kde máme být v Tobě. Ve jménu Ješuy. Amen."

Zdroj: <http://www.youtube.com/watch?v=zDJGwo1kG0g>

Překlad: zd